

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 20

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 ianuarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.258 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	1–2	53.	— Decizie privind împuternicirea domnului chestor de poliție Cuhutencu Ion de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor	6
Decizia nr. 1.259 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	3–5	54.	— Decizie privind împuternicirea domnului chestor de poliție Tudor Dănuț de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor	7
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
51. — Decizie pentru numirea domnului comisar șef de poliție Trifan Florea Tiberiu în funcția de șef al Departamentului Schengen de la Ministerul Administrației și Internelor	5	55.	— Decizie privind împuternicirea domnului comisar șef de poliție Țăgorean Petru de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor	7
52. — Decizie privind împuternicirea domnului chestor de poliție Stoica Ion de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar general la Ministerul Administrației și Internelor	6	56.	— Decizie pentru numirea domnului chestor de poliție Tobă Petre în funcția de inspector general al Poliției Române	8
		57.	— Decizie pentru numirea domnului chestor general de poliție Ardelean Virgil în funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă, asimilată funcției de secretar de stat din cadrul Ministerului Administrației și Internelor	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.258

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Bogdan Alexandru Marin în Dosarul nr. 1.616/303/2008 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Mariana Ștefan, cu împuternicire la dosar.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.616/303/2008, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Bogdan Alexandru Marin cu ocazia soluționării unei cauze penale privind pe autorul excepției de neconstituționalitate, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 78 alin. (2) și de art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu aplicarea art. 33 lit. b) din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, precum și dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, întrucât recoltarea probelor biologice în prezența unui reprezentant al poliției rutiere constituie un tratament discriminatoriu și, totodată, degradant pentru pacient. De asemenea, arată că, potrivit Legii nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, acesta are dreptul să refuze intervenția medicală, ceea ce înseamnă că nimeni nu poate fi obligat să se supună recoltării de probe biologice.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale, întrucât textele de lege criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Bogdan Alexandru Marin în Dosarul nr. 1.616/303/2008 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și ale 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 88 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006. Prevederile art. 88 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au fost modificate prin Legea nr. 6/2007 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 17 ianuarie 2007. Textele criticate au următorul cuprins: „(1) *Recoltarea probelor biologice se face în unitățile de asistență medicală autorizate sau în instituții medico-legale și se efectuează numai în prezența unui reprezentant al poliției rutiere. [...] (6) Persoana care conduce un autovehicul sau tramvai, testată cu un mijloc tehnic certificat ca având o concentrație de peste 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, este obligată să se supună recoltării probelor biologice sau testării cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile de lege criticate nu instituie niciun fel de discriminare, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice. De altfel, principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit. Totodată, atingerea adusă integrității fizice prin recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei este justificată de necesitatea ocrotirii vieții, integrității corporale și a sănătății tuturor persoanelor participante la traficul rutier. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că dreptul de a nu se autoincrimina nu poate fi extins, în cadrul unei proceduri penale, la date ce pot fi obținute de la acuzat prin recurgerea la puteri coercitive, date care există independent de voința suspectului, cum ar fi prelevarea unor probe biologice sau a unor țesuturi corporale în scopul unei analize ADN (cauza *Tirado Ortiz și Lozano Martin împotriva Spaniei*, 1999).

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.259

din 25 noiembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6
din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor
de discriminare**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 8.961/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 2.494/88/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției Ministerul Justiției a formulat concluzii scrise în sensul admiterii criticilor de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.270D/2008 și nr. 1.362D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.362D/2008 la Dosarul nr. 1.270D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă în ceea ce privește art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, respectiv ca fiind neîntemeiată cu privire la celelalte dispoziții de lege criticate, făcând trimitere în acest sens la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.961/62/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.**

Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției cu ocazia soluționării recursurilor declarate de Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției, Tribunalul Brașov și Curtea de Apel Brașov împotriva Sentinței civile nr. 50 din 17 ianuarie 2008, pronunțată de Tribunalul Brașov, prin care s-a admis acțiunea intentată de Mia Irina Ionel și alții — judecători — împotriva Tribunalului Brașov, Curții de Apel Brașov, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata către reclamantii a creșterilor salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 pentru alte

categoria profesională decât magistrații, întemeindu-se, între altele, pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

Prin Încheierea din 6 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.494/88/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției cu ocazia soluționării recursurilor declarate de Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției împotriva Sentinței civile nr. 2.281 din 7 decembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Tulcea, prin care s-a admis acțiunea intentată de Elena Bibu și alții — judecători — împotriva Tribunalului Tulcea, Curții de Apel Constanța, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata către reclamantii a creșterilor salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 pentru alte categorii profesionale decât magistrații, întemeindu-se, între altele, pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 încalcă principiul separației puterilor în stat și rolul Parlamentului de unică autoritatea legiuitoare a țării, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege.

Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât vizează modul de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a textelor de lege criticate.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât ceea ce a determinat ridicarea excepției este modul de interpretare și aplicare a legii, aspecte care excedează sferei de competență a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, având următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

(5) Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

(6) Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale.

(7) Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

(8) Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.

(9) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția

grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

(10) În înțelesul prezentei ordonanțe, eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizează prin:

a) prevenirea oricăror fapte de discriminare, prin instituirea unor măsuri speciale, inclusiv a unor acțiuni afirmative, în vederea protecției persoanelor defavorizate care nu se bucură de egalitatea șanselor;

b) mediere prin soluționarea pe cale amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii unor acte/fapte de discriminare;

c) sancționarea comportamentului discriminatoriu prevăzut în dispozițiile alin. (1)—(7).

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)—(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”;

— Art. 6: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

a) încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raportului de muncă;

b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locul de muncă sau a salariului;

c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul;

d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională;

e) aplicarea măsurilor disciplinare;

f) dreptul de aderare la sindicat și accesul la facilitățile acordate de acesta;

g) orice alte condiții de prestare a muncii, potrivit legislației în vigoare.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art.1 alin. (4) referitoare la principiul separației puterilor în stat și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritatea legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiectul controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 819 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, Curtea a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative. Cu același prilej, Curtea a respins critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 față de dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

Astfel, având în vedere art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a devenit inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția Deciziei nr. 819/2008 își păstrează

valabilitatea și în prezenta cauză. Pentru aceleași argumente, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate cu privire la alin. (4)—(11) ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit.d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 8.961/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 2.494/88/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2), (4)—(11) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea domnului comisar șef de poliție
Trifan Florea Tiberiu în funcția de șef al Departamentului
Schengen de la Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul comisar șef de poliție Trifan Florea Tiberiu se numește în funcția de șef al Departamentului Schengen de la Ministerul Administrației și Internelor.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.
Nr. 51.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind împuternicirea domnului chestor de poliție Stoica Ion
de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar general
la Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și al art. 92 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul chestor de poliție Stoica Ion se împuternicește să îndeplinească atribuțiile funcției de secretar general la Ministerul Administrației și Internelor, pe o perioadă de 6 (șase) luni.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.

Nr. 52.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind împuternicirea domnului chestor de poliție
Cuhutencu Ion de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar
general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și al art. 92 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul chestor de poliție Cuhutencu Ion se împuternicește să îndeplinească atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor, pe o perioadă de 6 (șase) luni.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.

Nr. 53.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE
privind împuternicirea domnului chestor de poliție
Tudor Dănuț de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar
general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și al art. 92 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul chestor de poliție Tudor Dănuț se împuternicește să îndeplinească atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor, pe o perioadă de 6 (șase) luni.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.
Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE
privind împuternicirea domnului comisar șef de poliție
Țăgorean Petru de a îndeplini atribuțiile funcției de secretar
general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și al art. 92 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul comisar șef de poliție Țăgorean Petru se împuternicește să îndeplinească atribuțiile funcției de secretar general adjunct la Ministerul Administrației și Internelor, pe o perioadă de 6 (șase) luni.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.
Nr. 55.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea domnului chestor de poliție Tobă Petre
în funcția de inspector general al Poliției Române**

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul chestor de poliție Tobă Petre se numește în funcția de inspector general al Poliției Române.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.
Nr. 56.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea domnului chestor general de poliție
Ardelean Virgil în funcția de director general
al Direcției generale de informații și protecție internă,
asimilată funcției de secretar de stat
din cadrul Ministerului Administrației și Internelor**

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul chestor general de poliție Ardelean Virgil se numește în funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă, asimilată funcției de secretar de stat din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 9 ianuarie 2009.
Nr. 57.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323698